

Matot-Masei, Torah

Numbers 33:50-36:13

(50) In the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho, יהוה spoke to Moses, saying: (51) Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan, (52) you shall dispossess all the inhabitants of the land; you shall destroy all their figured objects; you shall destroy all their molten images, and you shall demolish all their cult places. (53) And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land to you to possess. (54) You shall apportion the land among yourselves by lot, clan by clan: with larger groups increase the share, with smaller groups reduce the share. Wherever the lot falls for it, that shall be its location. You shall have your

במדבר ל"ג:ג-ל"ו:י"ג

(נ) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: (נא) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן: (נב) וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֹתֶם אֵת כָּל־מַשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי מַסְכֹּתֶם תִּאֲבְדוּ וְאֵת כָּל־בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִדוּ: (נג) וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבֶתֶם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ: (נד) וְהִתְנַחֵלְתֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוּרָל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלֹתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלֹתוֹ אֵל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוּרָל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: (נה) וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ

portions according to your ancestral tribes. (55) But if you do not dispossess the inhabitants of the land, those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live; (56) so that I will do to you what I planned to do to them. (1) יהוה spoke to Moses, saying: (2) Instruct the Israelite people and say to them: When you enter the land of Canaan, this is the land that shall fall to you as your portion, the land of Canaan with its various boundaries: (3) Your southern sector shall extend from the wilderness of Zin alongside Edom. Your southern boundary shall start on the east from the tip of the Dead Sea. (4) Your boundary shall then turn to pass south of the ascent of Akrabbim and continue to Zin, and its limits shall be south of Kadesh-barnea, reaching Hazar-

את־יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂפֵי
בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִינָם בְּצַדֵיכֶם וְצָרְרוּ
אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹשְׁבִים בָּהּ: (נו) וְהָיָה כִּפְּאֲשֶׁר
דַּמֵּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָּכֶם:
{פ} (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: (ב) צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים
אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן
לְגַבְלֹתֶיהָ: (ג) וְהָיָה לָכֶם פְּאֶת־גֹּב
מִמִּדְבַּר־צֹן עַל־יַדֵי אֲדוֹם וְהָיָה
לָכֶם גְּבוּל נֹגֵב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח
קַדְמָה: (ד) וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל
מִנֹּגֵב לְמַעְלָה עַקְרָבִים וְעַבְרָ צִנָּה
(וְהָיָה) [וְהָיָה] תּוֹצְאֹתָיו מִנֹּגֵב
לְקֹדֶשׁ בְּרָנֵעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר־אֲדָר
וְעַבְרָ עֲצֻמָּנָה: (ה) וְנָסַב הַגְּבוּל
מֵעֲצֻמֹּן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיָה
תּוֹצְאֹתָיו הַיָּמָה: (ו) וְגְבוּל יָם וְהָיָה

addar and continuing to Azmon.
 (5) From Azmon the boundary shall turn toward the Wadi of Egypt and terminate at the Sea. (6) For the western boundary you shall have the coast of the Great Sea; that shall serve as your western boundary. (7) This shall be your northern boundary: Draw a line from the Great Sea to Mount Hor; (8) from Mount Hor draw a line to Lebo-hamath, and let the boundary reach Zedad. (9) The boundary shall then run to Ziphron and terminate at Hazar-enan. That shall be your northern boundary. (10) For your eastern boundary you shall draw a line from Hazar-enan to Shepham. (11) From Shepham the boundary shall descend to Riblah on the east side of Ain; from there the boundary shall continue downward and abut on the eastern slopes of the Sea of Chinnereth. (12) The boundary shall then descend along the Jordan

לְכֶם הַיַּם הַגָּדוֹל וְגִבּוֹל זֶה־יְהִי־לְכֶם
 לְכֶם גִּבּוֹל יָם: (ז) וְזֶה־יְהִי־לְכֶם
 גִּבּוֹל צִפּוֹן מִן־הַיַּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ
 לְכֶם הַר הַהָר: (ח) מִהַר הַהָר
 תִּתְּאוּ לְבֵא חַמַּת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת
 הַגָּבֹל צֶדְדָה: (ט) וַיֵּצֵא הַגָּבֹל
 זַפְרָנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו חֲצֵר עֵינָן
 זֶה־יְהִי־לְכֶם גִּבּוֹל צִפּוֹן: (י)
 וְהִתְּאוּיָתֶם לְכֶם לְגִבּוֹל קְדָמָה
 מִחֲצֵר עֵינָן שְׁפָמָה: (יא) וַיֵּרֵד
 הַגָּבֹל מִשְׁפָּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵין
 וַיֵּרֵד הַגָּבֹל וּמַחֲהָ עַל־כַּתֵּף
 יַם־כַּנְּזֵת קְדָמָה: (יב) וַיֵּרֵד הַגִּבּוֹל
 הַיֵּרֵדָנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו יַם הַמֶּלַח
 זֹאת תִּהְיֶה לְכֶם הָאָרֶץ לְגִבְלֹתֶיהָ
 סָבִיב: (יג) וַיֵּצֵאוּ מִשָּׁה אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּתְּנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וַחֲצֵי
 הַמִּטָּה: (יד) כִּי לָקְחֹו מִטָּה בְּנֵי
 הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה

and terminate at the Dead Sea.
 That shall be your land as defined
 by its boundaries on all sides. (13)
 Moses instructed the Israelites,
 saying: This is the land you are to
 receive by lot as your hereditary
 portion, which יהוה has
 commanded to be given to the
 nine and a half tribes. (14) For the
 Reubenite tribe by its ancestral
 houses, the Gadite tribe by its
 ancestral houses, and the half-tribe
 of Manasseh have already received
 their portions: (15) those two and a
 half tribes have received their
 portions across the Jordan,
 opposite Jericho, on the east, the
 orient side. (16) יהוה spoke to
 Moses, saying: (17) These are the
 names of the participants through
 whom the land shall be
 apportioned for you: Eleazar the
 priest and Joshua son of Nun. (18)
 And you shall also take a chieftain
 from each tribe through whom the
 land shall be apportioned. (19)

בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה
 מְנַשֶּׁה לְקָחֻּ נַחֲלָתָם: (טו) שְׁנֵי
 הַמַּטֹּט וַחֲצִי הַמַּטֵּה לְקָחֻּ נַחֲלָתָם
 מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יִרְחוּ קִדְמָה מִזְרָחָה:
 {פ} (טז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: (יז) אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־יִנְחֻלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ
 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן: (יח)
 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֵּה
 תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת־הָאָרֶץ: (יט) וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה
 כָּלָב בֶּן־יִפְנֵה: (כ) וּלְמַטֵּה בְנֵי
 שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד: (כא)
 לְמַטֵּה בְנִימֵן אֶלִידָד בֶּן־כַּסְלֹון:
 (כב) וּלְמַטֵּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בְּקִי
 בֶן־יִגָּלִי: (כג) לְבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה
 בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲנִיָּאל בֶּן־אֶפַד:
 (כד) וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא
 קַמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְטָן: (כה) וּלְמַטֵּה
 בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא אֶלִיצָפָן בֶּן־פְּרֻנָּה:
 (כו) וּלְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׁשְׁכָר נָשִׂיא

These are the names of the participants: from the tribe of Judah: Caleb son of Jephunneh. (20) From the Simeonite tribe: Samuel son of Ammihud. (21) From the tribe of Benjamin: Elidad son of Chislon. (22) From the Danite tribe: a chieftain, Bukki son of Jogli. (23) For the descendants of Joseph: from the Manassite tribe: a chieftain, Hanniel son of Ephod; (24) and from the Ephraimite tribe: a chieftain, Kemuel son of Shiphtan. (25) From the Zebulunite tribe: a chieftain, Elizaphan son of Parnach. (26) From the Issacharite tribe: a chieftain, Paltiel son of Azzan. (27) From the Asherite tribe: a chieftain, Ahihud son of Shelomi. (28) From the Naphtalite tribe: a chieftain, Pedahel son of Ammihud. (29) It was these whom יהוה designated to allot portions to the Israelites in the land of Canaan. (1) יהוה spoke to Moses in the

פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֲזֹנָן: (כז) וּלְמֹטֶה
בְּנֵי־אֲשֶׁר נָשִׂיא אַחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי:
(כח) וּלְמֹטֶה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא
פְּדַה־אֵל בֶּן־עַמִּיהוּד: (כט) אֵלֶּה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: {פ}
(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת
מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: (ב) צֹו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנּוּ לְלוֹיִם
מִנְחָלֹת אַחֲזַתֶּם עָרִים לְשַׁבַּת
וּמִגְרָשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ
לְלוֹיִם: (ג) וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
לְשַׁבַּת וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבִהְמֹתָם
וְלִרְכֻשָׁם וְלִכְל חֵיתָם: (ד) וּמִגְרָשֵׁי
הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם מִקִּיר
הָעִיר וְחֹוצָה אֶלֶף אַמָּה סְבִיב: (ה)
וּמִדָּתָם מִחוּץ לְעִיר
אֶת־פְּאֵת־קִדְמָה אֶלְפִים בְּאַמָּה
וְאֶת־פְּאֵת־נֶגֶב אֶלְפִים בְּאַמָּה
וְאֶת־פְּאֵת־יָם | אֶלְפִים בְּאַמָּה וְאֶת
פְּאֵת צָפוֹן אֶלְפִים בְּאַמָּה וְהָעִיר

steppes of Moab at the Jordan near Jericho, saying: (2) Instruct the Israelite people to assign, out of the holdings apportioned to them, towns for the Levites to dwell in; you shall also assign to the Levites pasture land around their towns. (3) The towns shall be theirs to dwell in, and the pasture shall be for the cattle they own and all their other beasts. (4) The town pasture that you are to assign to the Levites shall extend a thousand cubits outside the town wall all around. (5) You shall measure off two thousand cubits outside the town on the east side, two thousand on the south side, two thousand on the west side, and two thousand on the north side, with the town in the center. That shall be the pasture for their towns. (6) The towns that you assign to the Levites shall comprise the six cities of refuge that you are to designate for [a man] who has killed someone to

בַּתְּוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשִׁי
הָעָרִים: (ו) וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֵת שְׁשׁ-עָרֵי הַמִּקְלָט
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ
וְעָלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם
עִיר: (ז) כָּל-הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לְלוֹיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן
וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶן: (ח) וְהָעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ מֵאַחַזַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֵת
הָרֶב תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְּעַט תִּמְעִיטוּ
אִישׁ כִּפִּי נִחַלְתּוּ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתְּנוּ
מֵעָרָיו לְלוֹיִם: {פ} (ט) וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (י) דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי
אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה
כְּנָעַן: (יא) וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים
עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנֶס
שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּה־נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה:
(יב) וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט
מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד-עֲמֻדוֹ
לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: (יג) וְהָעָרִים

flee to, to which you shall add forty-two towns. (7) Thus the total of the towns that you assign to the Levites shall be forty-eight towns, with their pasture. (8) In assigning towns from the holdings of the Israelites, take more from the larger groups and less from the smaller, so that each assigns towns to the Levites in proportion to the share it receives. (9) יהוה spoke further to Moses: (10) Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan, (11) you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which [a man] who has killed someone—who has slain a person unintentionally—may flee. (12) The cities shall serve you as a refuge from the avenger, so that the killer may not die unless he has stood trial before the assembly. (13) The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all. (14) Three cities shall

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שִׁשְׁעָרֵי מִקְלַט
 תִּהְיֶינָה לָכֶם: (יד) אֵת | שְׁלֹשׁ
 הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת
 שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 עָרֵי מִקְלַט תִּהְיֶינָה: (טו) לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם
 תִּהְיֶינָה שִׁשְׁהָעָרִים הָאֵלֶּה
 לְמִקְלַט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מִכַּה־נַּפְשׁ
 בְּשָׁגָגָה: (טז) וְאִם־בְּכָלִי בְּרוּזִל |
 הִכְּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת
 הָרֹצֵחַ: (יז) וְאִם בְּאֶבֶן יָד
 אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכְּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ
 הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ: (יח) אֹ
 בְּכָלִי עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכְּהוּ
 וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
 (יט) גֵּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית
 אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ־בּוֹ הוּא יִמָּתְנוּ:
 (כ) וְאִם־בְּשִׁנְאָה יְהִדְפְּנוּ
 אוֹ־הַשְּׁלִיף עָלָיו בְּצַדִּיהָ וַיָּמָת:
 (כא) אֹ בְּאֵיבָה הִכְּהוּ בִידּוֹ וַיָּמָת
 מוֹת־יוֹמָת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גֵּאֵל

be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge.

(15) These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that any man who slays a person unintentionally may flee there. (16) Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death.

(17) If one struck another with a stone tool that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death. (18) Similarly, if one struck another with a wooden tool that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.

(19) It is the blood-avenger who shall put the murderer to death; that is who shall put that person to death upon encounter. (20) So, too,

הַדָּם יָמִית אֶת־הַרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ:
 (כב) וְאִם־בְּפִתְעַ בְּלֹא־אֵיבָה הִדָּפוּ
 אוֹ־הַשְּׁלִיף עָלָיו כָּל־כְּלֵי בָּלֹא
 צָדִיָּה: (כג) אוֹ בְּכָל־אָבֹן
 אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל
 עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא
 מִבְּקִשׁ רָעָתוֹ: (כד) וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה
 בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל
 הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: (כה) וְהִצִּילוּ
 הָעֵדָה אֶת־הַרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם
 וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר
 מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ
 עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מִשַּׁח
 אֹתוֹ בְּשֵׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: (כו) וְאִם־יֵצֵא
 יֵצֵא הַרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
 אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: (כז) וּמָצָא אֹתוֹ
 גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר
 מִקְלָטוֹ וְרֹצֵחַ גֹּאֵל הַדָּם
 אֶת־הַרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם: (כח) כִּי
 בְּעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
 הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל

if one pushed another in hate or hurled something at [the victim] on purpose and death resulted, (21) or if one struck another with the hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; that person is a murderer. The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter. (22) But if [a man] pushed without malice aforethought or hurled any object at [the victim] unintentionally, (23) or inadvertently dropped upon [the victim] any deadly object of stone, and death resulted—though not being an enemy and not seeking to harm— (24) in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger. (25) The assembly shall protect the killer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was

יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל-אֶרֶץ אַחֲזָתוֹ:
(כט) וְהָיוּ אֵלֶּה לָּכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם: (ל)
כָּל-מִכְּהַנְפֵשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח
אֶת-הָרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה
בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: (לא) וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר
לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת
כִּי-מוֹת יוּמָת: (לב) וְלֹא-תִקְחוּ
כֹפֶר לְנוֹס אֶל-עֵיר מְקַלְטוֹ לְשׁוּב
לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן: (לג)
וְלֹא-תִחַנְּפוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחַנְּף אֶת-הָאָרֶץ
וְלֹא-אָרֶץ לֹא-יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר
שִׁפְדָּ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: (לד)
וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹשְׁבֵיהֶם בָּהּ אֲשֶׁר אָנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
כִּי אָנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: {פ} (א) וַיִּקְרְבוּ רֵאשֵׁי
הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גִלְעָד
בֶן-מְכִיר בֶן-מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ לְפָנָי מִשָּׁה וּלְפָנָי

anointed with the sacred oil. (26) But if the killer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled, (27) and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the killer, there is no bloodguilt on his account. (28) For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the killer may return to his land holding. (29) Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements. (30) If anyone slays a person, the killer may be executed only on the evidence of witnesses; the testimony of a single witness against a person shall not suffice for a sentence of death. (31) You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; [a murderer] must be put to death. (32) Nor may you

הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לְבָנָי
 יִשְׂרָאֵל: (ב) וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנָי צְוֶה
 יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָהּ
 בְּגֹרֶל לְבָנָי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי צְוֶה
 בִּיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צְלֻפְחָד
 אֶחָיו לְבָנָיו: (ג) וְהָיוּ לְאָחִד
 מִבְּנֵי שְׁבֵטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים
 וְנִגְרָעָה נַחֲלָתוֹ מִנַּחֲלַת אֲבוֹתָיו
 וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמִּטָּה אֲשֶׁר
 תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגְרַל נַחֲלָתוֹ יִגָּרַע:
 (ד) וְאִם־יְהִיָּה הַיָּבֵל לְבָנָי יִשְׂרָאֵל
 וְנוֹסֵפָה נַחֲלָתוֹ עַל נַחֲלַת הַמִּטָּה
 אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מִטָּה
 אֲבוֹתָיו יִגָּרַע נַחֲלָתוֹ: (ה) וַיֵּצֵאוּ
 מִנְּשֵׂה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה
 לֵאמֹר כֵּן מִטָּה בְּנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים:
 (ו) זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צְוֶה יְהוָה
 לְבָנוֹת צְלֻפְחָד לֵאמֹר לְטוֹב
 בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֵךְ
 לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבֵיהֶם תִּהְיֶינָה
 לְנָשִׁים: (ז) וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבָנָי

accept ransom in lieu of flight to a city of refuge, enabling a man to return to live on his land before the death of the priest. (33) You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no expiation for blood that is shed on it, except by the blood of the one who shed it. (34) You shall not defile the land in which you live, in which I Myself abide, for I יהוה abide among the Israelite people. (1) The family heads in the clan of the descendants of Gilead son of Machir son of Manasseh, one of the Josephite clans, came forward and appealed to Moses and the chieftains, family heads of the Israelites. (2) They said, “יהוה commanded my lord to assign the land to the Israelites as shares by lot, and my lord was further commanded by יהוה to assign the share of our kinsman Zelophehad to his daughters. (3) Now, if they

יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל-מַטֵּה כִּי אִישׁ
בְּנַחֲלַת מַטֵּה אָבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: (ח) וְכָל-בֵּית יִרְשֶׁת נַחֲלָה
מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחַד
מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיָּה תִהְיֶה
לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ נַחֲלַת אָבֹתָיו: (ט) וְלֹא-תִסָּב
נַחֲלָה מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחֵר כִּי-אִישׁ
בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(י) כִּפְאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כִּן
עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַּחַד: (יא) וְתִהְיֶינָה
מַחֲלָה תִרְצָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְנָעָה
בָּנוֹת צִלְפַּחַד לְבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים:
(יב) מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה בֶן-יוֹסֵף
הָיוּ לְנָשִׁים וְתִהְיֶי נַחֲלָתָן עַל-מַטֵּה
מִשְׁפַּחַת אָבִיהֶן: (יג) אֵלֶּה הַמְּצֹאֹת
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת
מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

become the wives of persons from another Israelite tribe, their share will be cut off from our ancestral portion and be added to the portion of the tribe into which they become [wives]; thus our allotted portion will be diminished.

(4) And even when the Israelites observe the jubilee, their share will be added to that of the tribe into which they become [wives], and their share will be cut off from the ancestral portion of our tribe.” (5)

So Moses, at יהוה’s bidding, instructed the Israelites, saying: “The plea of the Josephite tribe is just. (6) This is what יהוה has commanded concerning the daughters of Zelophehad: They may become the wives of anyone they wish, provided they become wives within a clan of their father’s tribe. (7) No inheritance of the Israelites may pass over from one tribe to another, but the Israelite [heirs]—each of them—must

remain bound to the ancestral portion of their tribe. (8) Every daughter among the Israelite tribes who inherits a share must become the wife of someone from a clan of her father's tribe, in order that every Israelite [heir] may keep an ancestral share. (9) Thus no inheritance shall pass over from one tribe to another, but the Israelite tribes shall remain bound each to its portion." (10) The daughters of Zelophehad did as יהוה had commanded Moses: (11) Mahlah, Tirzah, Hoglah, Milcah, and Noah, Zelophehad's daughters, became the wives of their uncles' sons, (12) becoming wives within clans of descendants of Manasseh son of Joseph; and so their share remained in the tribe of their father's clan. (13) These are the commandments and regulations that יהוה enjoined upon the Israelites, through Moses, on the

steppes of Moab, at the Jordan near
Jericho.